Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXI. Warszawa, 24 kwietnia 1939 r. Nr 14.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Poz. 72. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 kwietnia 1939 r. o zmianie w podziale czynności między wydziałem ruchu a wydziałem handlowo-taryfowym w dyrekcjach o. k. p. . . . . . . str. 96

Poz. 73. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 kwietnia 1939 r. o łączeniu aplikacji sądowej z innymi stanowiskami w służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" . . . . str. 100

Dział Ruchu Kolejowego.

Poz. 74. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1939 r. o uzupełnieniu Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego (nr R-1) . . . . . . str. 100

Poz. 75. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 31 o obliczaniu opłaty za podstawione jednocześnie na bocznice wąskotorowe wagony różnej ładowności . . . . str. 101

Poz. 76. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 32 o stosowaniu taryfy gospodarczej przy przewożeniu materiałów nawierzchni do budowy wąskotorowych bocznic przemysłowych . str. 101

Poz. 77. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 33 o zakazie używania parowozów do popychania pociągów na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych . . . . str. 101

Poz. 78. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 lutego 1939 r nr 34 o opłacie za nadzór nad stanem technicznym bocznic wąskotorowych . . . . . . str. 101

Poz. 79. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 35 o ogrzewaniu wagonów osobowych w pociągach na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych . . . . str. 102

Poz. 80. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1939 r. nr 36 o odwołaniu okólnika Ministerstwa Komunikacji nr 268 z 1938 r. w sprawie sprawozdań kwartalnych z przewozu osób i towarów na kolejach wąskotorowych . . . str. 102

Dział Zasobów.

Poz. 81. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1939 r. o wejściu w życie „Tymczasowych Przepisów Szczegółowych Ministerstwa Komunikacji" nr Z 7 . str. 102

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

72.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 kwietnia 1939 r. o zmianie w podziale czynności między wydziałem ruchu a wydziałem handlowo-taryfowym w dyrekcjach o. k. p.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W przepisach o podziale czynności w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. nr 9, poz. 54):

I. W § 8 (zakres działania wydziału ruchu)

a) w ust. (3) pkt. 6) wykreśla się wyrazy „i drobnicy";

b) w ust. (3) pkt 7) otrzymuje brzmienie następujące: „sprawy premiowania pracowników za wyzyskanie obciążenia i składu pociągów, w porozumieniu z właściwymi wydziałami i biurami".

II. W § 11 (zakres działania wydziału handlowo - taryfowego) w ust. (1) po punkcie 6) wprowadza się:

a) pkt 6a) w brzmieniu następującym: „sprąwy przewozu drobnicy w porozumieniu z wydziałem ruchu";

b) pkt 6b) w brzmieniu następującym: „sprawy premii za wykorzystanie ładowności wagonów zbiorowych".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org 132-20/39.

73.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 kwietnia 1939 r. o łączeniu aplikacji sądowej z innymi stanowiskami w służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

§ 1. Na podstawie § 41 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 23) zarządza się co następuje:

(1) Pracownicy, objęci przytoczonym rozporządzeniem, nie mogą zajmować stanowisk aplikantów sądowych w rozumieniu art. 255—261 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. nr 12, poz. 93).

(2) Pracownicy, odbywający aplikację sądową, mogą dokończyć aplikacji za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji, jeżeli zgodzą się na zmianę publiczno-prawnego stosunku służbowego na prywatno-prawny w drodze dobrowolnego wystąpienia ze służby i przyjęcia w charakterze pracownika umownego.

§ 2. Pracownicy umowni mogą zajmować stanowiska aplikantów sądowych za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji, jeżeli ich pracę w przedsiębiorstwie „P. K. P." można uznać jako zajęcie uboczne aplikanta.

Nr P. 8/5/31/39.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

74.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1939 r. o uzupełnieniu Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego (nr R 1).

W § 25 Przepisów ruchu — należy wprowadzić następujące uzupełnienia i poprawki:

1) w ust. (20) w wierszu 3 skreślić: „i wybuchowymi", zaś w wierszu 4 po słowie „skroplonymi" umieścić tekst: „oraz przy przewozie drobnicowych przesyłek i pojedyńczych wagonów z prochami, materiałami wybuchowymi i amunicją", wobec czego ustęp otrzyma następujące nowe brzmienie:

(20) Przy włączaniu do pociągów wagonów z ładunkami łatwopalnymi, z materiałami samozapalnymi, z cieczami zapalnymi i żrącymi, jakoteż z gazami zgęszczonymi i skroplonymi oraz przy przewozie drobnicowych przesyłek i pojedyńczych wagonów z prochami, materiałami wybuchowymi i amunicją, powinny być przestrzegane osobne przepisy przewozu takich materiałów (p. Załącznik nr 1).

2) w ust. (22) w wierszu pierwszym skreślić: „Wagony z materiałami wybuchowymi", natomiast wpisać: „Pojedyńcze wagony i wagony z drobnicowymi przesyłkami prochów lub materiałów wybuchowych i amunicji".

W tymże ustępie w wierszu 6-tym po słowie: „zawierających" dopisać wyraz: „te" i w wierszu 7-mym skreślić słowo: „wybuchowe", wobec czego dotychczasowy ustęp (22) otrzyma następujące brzmienie:

(22) Pojedyńcze wagony i wagony z drobnicowymi przesyłkami prochów lub materiałów wybuchowych i amunicji powinny być umieszczane jaknajdalej od parowozu czynnego i od wagonu z samodzielnym czynnym ogrzewaniem. Przed wagonami z takim ładunkiem i za nimi powinny być wstawione najmniej cztery wagony ochronne próżne lub z ładunkiem niełatwopalnym. Wagonów zawierających te materiały oraz wagonów bezpośrednio przed nimi i za nimi nie wolno obsadzać hamulcowymi.

W końcu ust. (22) jako dalszy ciąg tego ustępu umieścić następujący tekst:

„Przy przewozie wojskowych przesyłek: prochów, materiałów wybuchowych i amunicji w całopociągowych transportach (typowych pociągach amunicyjnych) lub pociągach specjalnych o mieszanym ładunku (pociągach zaopatrywania), nadawanych za wojskowymi listami przewozowymi należy stosować następujące postanowienia:

1) na czole pociągu umieszczać jeden wagon ochronny próżny lub załadowany materiałami niełatwopalnymi. Wagonów służbowych nie należy uważać za wagony ochronne;

2) w przypadku przewidywanej zmiany kierunku biegu pociągu należy umieszczać wagon ochronny również na końcu pociągu;

3) prochy i materiały wybuchowe należy przewozić w wagonach nieposiadających hamulca, z tym, że sąsiadujące z obu stron wagony nie mogą mieć urządzeń do hamowania (z wyjątkiem przewodów hamulca zespolonego). Wagony z prochami i materiałami wybuchowymi należy umieszczać w środkowej części pociągu".

Powyższe poprawki należy przeprowadzić odręcznie.

Nr RO II. 50/60.

75.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 31 o obliczaniu opłaty za podstawione jednocześnie na bocznice wąskotorowe wagony różnej ładowności.

Wobec stosowania przez poszczególne dyrekcje okręgowe kolei państwowych niejednakowego sposobu obliczania pobieranych za podstawianie wagonów wąskotorowych opłat, wskazanych w § 16 „Ogólnych warunków utrzymania i eksploatacji prywatnych bocznic kolejowych" (Dz. Urz. M. K. nr 11 z r. 1932, poz. 87), w wypadkach, gdy są podstawiane jednocześnie wagony o ładowności 10 i więcej ton i wagonów o ładowności mniejszej, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że przy jednoczesnym podstawianiu wagonów wąskotorowych o różnej ładowności należy liczyć każde dwa wagony o ładowności mniejszej niż 10 ton za jednostkę 10-tonową. Jeżeli liczba wagonów o ładowności mniejszej niż 10 ton jest nieparzysta należy zaokrąglić ją do następnej liczby parzystej. Suma tych jednostek łącznie z ilością wagonów o ładowności 10 i więcej ton stanowi ilość jednocześnie podstawianych wagonów, według której stosownie do postanowień p. AI oblicza się należność za podstawienie danej partii.

Jeżeli np. partia wagonów składa się z:

1 wagonu o ładowności 12 ton } 4 wag.
3 " " " 10 "
2 " " " 8 " } 5 wag.
3 " " " 5 "

to przy obliczaniu omawianej opłaty należy przyjąć, że podstawia się jednocześnie:

$$4 + \frac{6}{2} = 7 \text{ wagonów 10-tonowych}$$

Nr R. W. IV. 157/1/35.

76.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 32. o stosowaniu taryfy gospodarczej przy przewożeniu materiałów nawierzchni do budowy wąskotorowych bocznic przemysłowych.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania, że przy przewożeniu koleją materiałów potrzebnych do budowy lub przebudowy wąskotorowych bocznic przemysłowych, wykonywanej przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych na rachunek posiadacza bocznicy, należy stosować taryfę gospodarczą.

Jeżeli roboty przy budowie lub przebudowie wąskotorowej bocznicy przemysłowej są wykonywane przez jej posiadacza, to można stosować taryfę gospodarczą tylko przy przewozach materiałów żelaznej nawierzchni wąskotorowej, wydzierżawionych lub odstąpionych przez dyrekcję o. k. p. posiadaczowi bocznicy do jej budowy lub przebudowy, ściśle w ilości odpowiadającej rzeczywistej potrzebie.

Nr R. W. IV. 158/29/38.

77.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 33 o zakazie używania parowozów do popychania pociągów na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych.

Wobec tego, że na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych tabor wagonowy nie jest przystosowany należycie do popychania (zderzaki słabej lub nieodpowiedniej konstrukcji), a także ze względu na dużą ilość łuków o małym promieniu na szlaku kolejowym, zabrania się przy prowadzeniu pociągów na liniach kolei wąskotorowych używania na szlaku parowozów pomocniczych popychających (popychaczy).

Nr R. W. IV. 170/13/37.

78.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 lutego 1939 r. nr 34 o opłacie za nadzór nad stanem technicznym bocznic wąskotorowych.

W związku z okólnikiem Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1937 r. nr 277 w sprawie opłat za świadczenia na bocznicach normalnotorowych, Ministerstwo Komunikacji upoważnia dyrekcje do czynienia przy wymiarze należnych opłat za nadzór techniczny nad bocznicami wąskotorowymi, których długość poza granicami wywłaszczenia kolejowego przekracza 10 km, ulg analogicznych do tych jakie są stosowane dla bocznic normalnotorowych.

Mianowicie należy pobierać za nadzór techniczny nad bocznicą wąskotorową opłaty roczne za 1 m. b. toru odcinka bocznicy leżącego poza pasem wywłaszczenia kolejowego (przy stawce zasadniczej 0,08 zł):

a) za pierwsze 10.000 m po . . . 0,08 zł
b) za następne powyżej 10.000 m do 15.000 m po . . . . . . 0,04 zł
c) za dalsze ponad 15.000 m po . 0,02 zł

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą (obniżenie opłat) od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Nr R. W. IV. 157/19/39.

79.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1939 r. nr 35 o ogrzewaniu wagonów osobowych w pociągach na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych.

Wobec tego, że stwierdzono na kolejach wąskotorowych przypadki nie ogrzewania wagonów osobowych, dołączanych do pociągu dodatkowo, w razie większej frekwencji podróżnych, o ile przebieg tych wagonów z pasażerami trwał mniej niż godzinę, Ministerstwo Komunikacji poleca niezwłocznie wydać zarządzenie, aby na liniach wąskotorowych wagony osobowe włączane do pociągu na stacji pośredniej jego drogi były ogrzewane bez względu na czas trwania jazdy.

Na liniach wąskotorowych Polskich Kolei Państwowych wagony osobowe przewożące podróżnych powinny być ogrzewane również w pociągach, których przebieg trwa mniej niż godzinę.

Nr R. W. IV. 163/43/38.

80.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1939 r. nr 36 o odwołaniu okólnika Ministerstwa Komunikacji nr 268 z 1938 r. w sprawie sprawozdań kwartalnych z przewozów osób i ładunków na kolejach wąskotorowych.

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1939 r. o prowadzeniu statystyki przewozów na kolejach wąskotorowych (Dz. Urz. M. K. nr 6, poz. 21) Ministerstwo Komunikacji uznało za niepotrzebne sporządzanie nadal przez dyrekcje o. k. p. wymienionych w zarządzeniu z dnia 27 października 1936 r. nr R. W. IV-158/56 sprawozdań kwartalnych z przewozu osób i towarów, przy których wykonywaniu były stosowane zniżki stawek taryfowych, wobec czego odwołuje się wydany w tej sprawie okólnik Ministerstwa Komunikacji nr 268 z 1938 r. (Dz. Urz. M. K. nr 27/1938, poz. 268).

Nr R. W. IV-158/8/39.

DZIAŁ ZASOBÓW.

81.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1939 r. o wejściu w życie „Tymczasowych Przepisów Szczegółowych Ministerstwa Komunikacji" nr Z 7.

Na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przy oddawaniu dostaw i robót na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego obowiązują w podległych mi władzach, urzędach i zarządach „Tymczasowe przepisy szczegółowe M. K." nr Z. 7, które ukazały się w osobnym wydaniu książkowym.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1939 r. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie inne okólniki i zarządzenia, sprzeczne z „Tymczasowymi przepisami szczegółowymi M. K.".

Nr MZ. X. 931/13/39.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój nr 27, tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł. 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 106766. 24.IV.39. 8550.